

ಭಾವನಾಧಾರಿತ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ಡಾ. ದುಷ್ಟಂತ ರಾಜ*

*ಪ್ಲಾಟ್ ನಂ.2, ಗಾಂಥಾರ, ಸೇಡಂ-ಶಹಬಾದ್ ರಿಂಗ್ ರೋಡ್, ಪ್ರತಾಂತ ನಗರ (ಬಿ), ಕರ್ನಾಟಕ.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು ವಾಾಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದವುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಹೂಡ ಕೆಲವು ಗೀತೆಗಳು ಜಾನಪದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ನಮೂನೆಯು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ರಾಗ, ಆರೋಹಣ-ಅವರೋಹಣ ತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ವರಗಳು, ತಾಳಗಳನ್ನು ಹೊಳುಲುತ್ತದೆ. ನಿಖಿರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಜೀವಗಳಿಂತೆ ಇಂಥ ಹಾಡುಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಹಿನ್ನಲೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಜಾನಪದ ಗೀತೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ, ಭಾವನಾಧಾರಿತ ಸಂಗೀತ.

ಶೀರ್ಷಕ

ಭಾವನಾಧಾರಿತ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ಥಾನದ ‘ಮರುಧರ’ ಅಥವಾ ‘ಮರುಧರ’ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ‘ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋ’ ವಿವಿಧ ಭಾರತೀ, ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಸಂಗೀತ ವಿಭಾಗವು 2020 ಜೂನ್ ಮೊದಲ ವಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ‘ಸಂಗೀತ ಸರಿತ’ ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರೋವರಿದಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಸ್ಥಾನದ ‘ಮರುಧರ’ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ “ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ನೇಲೆಗಳು” ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರೋವರಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತರ ಮಾಡಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತಗಾರರಾದ ಮಹೇಂದ್ರ, ಬನ್ನಿಲಾಲ್ ರುಧೂರಿ, ಗಂಗಾ ಕಲಾವಂತ, ಕೊಹಿನೂರ್ ಲಾಂಗಾ ಮತ್ತು ಇತರರು ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತಗಾರರಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಪಿಟೀಲು ವಾದಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಎನ್. ರಾಜಂ ಮತ್ತು ಇತರರು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಮರುಧರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಶೈಲಿಯು ಮತ್ತು ರಚನೆಗಳು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಶೈಲಿ ಹಾಗೂ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಲುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಯಿತು.

‘ಅಬ ಫರ ಆಪ್ರೋ ಭಪ್ಪ್ರೋ ಮೇರೆ ಬಾದಕೆ’ ಎನ್ನುವ ಜಾನಪದ ಹಾಡು ತಿಲಕ ಕಾರ್ಮೋದ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ಕಲಾವಂತ ಹಾಡಿದ ‘ಶಾಮ ಗಯೋ ಪರದೇಸ’ ಎಂಬ ಹಾಡು ದೇಶ್ ರಾಗದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು.

Please cite this article as: ಡಾ. ದುಷ್ಟಂತ ರಾಜ. (2022). ಭಾವನಾಧಾರಿತ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮುಲ್ತಿಸಿಫಿನರಿ ಕನ್ಸಾರ್ಟ್ ರೀಸಜ್ಞ್‌ ಜಂಟಲ್ ಆಫ್ ಐಎಂಐಆರ್‌ಡಿ, 3(5). ಪು.ಸಂ. 87-90.

ಇವರೆಡೂ ಹಾಡುಗಳು ಕೆಹರವಾ ತಾಳದಲ್ಲಿದ್ದು, ಸಾಧಿ ವಾದ್ಯಗಳಾಗಿ ಧೋಲಕ್, ಜಿಮಟ್, ದಮಡಿ, ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶೃಂಗಾರ ಗೀತೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿರಹ ಗೀತೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕನಾಟಕವು ಸುಮಾರು 600 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಕೀಯರ ಆಳ್ಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಲಬುರಿಗಿಯ ಬಹಮನಿ ಅರಸರು ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಅವರು ಬೀದರ್‌ನಿಂದ ಆಳ್ಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅರಸರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಹಮನಿ ಅರಸರು ಉದ್ಯು ಭಾಷಿಕರಾದ ಕಾರಣ ಉದ್ಯು ಭಾಷೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಸತತವಾಗಿ ಬೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಉದ್ಯು ಭಾಷೆಯು ಆಡಳಿತದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಉದ್ಯು ಭಾಷೆಯು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅನ್ಯ ಭಾಷಿಕರು ಕೂಡ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡುವುದು, ಕಲಿಯುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ, ಆಪ್ತವಾಗಿ, ಆಶ್ರೀಯವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಸಂವಹನ ನಡೆಸಲು ಉದ್ಯು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹಮನಿ ಅರಸರು ಮುಸಳ್ಳಾನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಉದ್ಯು ಭಾಷಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇದು ಇಂತಹ ಮೇಲ್ಮಿಂಡ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಆಳರಸರ ಭಾಷೆ ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆ, ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳು, ಒಡನಾಟಗಳು ಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಕಾಲದ ನಂತರ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕನಾಟಕ (ಕಲ್ಕಾಣ ಕನಾಟಕ) ಪ್ರದೇಶವು ಹೈದ್ರಾಬಾದಿನ ನಿಜಾವಾ ಶಾಹಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಬಹಮನಿ ಅರಸರ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳು ಈ ಆವಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದವು. ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಾರ್ವದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶವು ಪರಕೀಯ ಆಳ್ಳಿಕೆಯ ನೋವು ನಲಿವುಗಳನ್ನು, ಖುಣಾತ್ಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು, ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು, ಬಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. 1948ರಿಂದ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕನಾಟಕದ ವಿಮೋಚನೆಯ ನಂತರ ಈ ಭಾಗದ ಸನ್ವಿಫೇಶನಗಳು, ಚಿತ್ರಣಗಳು ಬದಲಾದವು.

ಪರಕೀಯರ ಆಳ್ಳಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಪದಕಾರರ ಪರಂಪರೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಜೀವನ ಸಂಬಂಧಿ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಸಮಾಜದ ಓರೆ-ಕೋರೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಲು ತತ್ತ್ವಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ತತ್ತ್ವಪದಗಳ ರಚನಾ ಮಾದರಿ, ವಿನಾಸ್, ಧಂಡಸ್, ಭಾವ, ಅರ್ಥ, ಶೈಷ್ಯ, ಒಡಪು, ಬೆಡಗು ಮುಂತಾದವುಗಳು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ. ತತ್ತ್ವಪದಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವ ಕಾವ್ಯವೂ ಹೌದು. ಇವುಗಳು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರಿಂದ ಹಾಡ ಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ಹಸನುಗೊಳಿಸಲು, ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಲು, ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ತತ್ತ್ವಪದಗಳು ಬಹಮನುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ತತ್ತ್ವ ಪದಕಾರರು ಆಡಳಿತಶಾಹಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜಾತ್ಯಾತ್ಮಿತ ನಿಲುವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು. ಸುಮಾರು 1100 ಮಂದಿ

ತತ್ತಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕಡಕೋಳದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅರಳಗುಂಡಿಗೆಯ ಭಾಗಮ್ಮು, ಬಸವಲಿಂಗಮ್ಮು ಗೌಡತಿ, ಖೈನೂರು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಜೀರರ(ಹೊಗಾರ) ರೇವಪ್ಪ, ಕಡ್ಡೆವಾಳ ಸಿದ್ದಪ್ಪ, ಚೆನ್ನೂರ ಜಲಾಲ ಸಾಹೇಬ ಮುಂತಾದ ತತ್ತಪದಕಾರರು ಆಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತತ್ತಪದಗಳನ್ನು ಏಕತಾರಿ ಹಿಡಿದು ಶೃಂತಿ, ರಾಗ, ಲಯಬಧ್ವವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.

ತತ್ತಪದಗಳು ಜಾನಪದ ಶೈಲಿಯ ಗೇಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತವು, ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಇತರ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತವು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮೂಲ ಸ್ನೇಹ ಒಂದೇ ಎಂದು ಒಂದು ವೇಳಬಹುದಾದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲನವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಣಾಮ, ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಚಕ್ಷುಗಳಿಂದ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ರಾಗ ಮತ್ತು ತಾಳಗಳು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದ ಮುಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ‘ಮಾಲವ’ ಪ್ರದೇಶದ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತವು ಒಂದು ಮಾದರಿ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳು, ಜಾನಪದ ಧಾಟಿಗಳು, ಜಾನಪದ ತಾಳವಾದ್ಯಗಳ ನುಡಿಸಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ತಾಳಗಳು ಒಂದು ಶಿಸ್ತುಬಧ್ಯತೆಗೆ, ಉತ್ಪಾದ್ವಾತೆಗೆ ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರಚನಾಬಧ್ಯತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತದ ಗಾಯನ ಮತ್ತು ವಾದನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಭಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತದ ಗಾಯಕ ಪಂ.ಕುಮಾರ ಗಂಥರ್ವರು ಮಾಲವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಅಳವಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕ ಜಾನಪದ ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಅನೇಕ ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಚ್ಛಿಣೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಅನೇಕ ಸಾಧ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂತ ಕವಿಗಳಾದ ಸೂರದಾಸ, ಕಬೀರದಾಸ, ತುಳಸಿದಾಸ ಮುಂತಾದವರ ದೋಹಾಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಗಿರೆಗಳನ್ನು ಮೂಲ ಶೈಲಿ ಆಕರ್ಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರಾಗ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಸಂಗತಿಯ ಅನೇಕ ಸೇಳಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ಪಂಡಿತ ಕುಮಾರ ಗಂಥರ್ವರು ‘ಮಾಲವ’ ಪ್ರದೇಶದ ಸಂತ ಕವಿಗಳ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಾನಪದ ಧಾಟಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ತಾಳಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ದೀಪಚಂದಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕೆಲವು ತಾಳಗಳು ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ತಾಳಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ತಾಳವಾದ್ಯಗಳು ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಒಂದನ್ಮೂಲಂ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸ ಡಾ.ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರು ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಮೀರಾಬಾಯಿಯ ಪದ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಧಾಟಗಳು ಜಾನಪದದಂತಿವೆ. ಅವು ಕನ್ನಡದ ತತ್ತ್ವಪದಗಳಂತೆಯೂ ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ರಾಜಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೀರಾಬಾಯಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಕೆಲಾವಿದರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಮೂಲಧಾಟಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಸಿನಿಮಾ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಸ್ವರ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡುವ ಸಂತರ ಪದ್ಯಗಳ ಧಾಟಿ ಹಾಗೂ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಗಳು ಮೂಲ ಮಾದರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ಅವು ಮೂಲ ಮಾದರಿಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅವುಗಳು ಮೂಲ ಮಾದರಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಮೂಲ ಮಾದರಿಗಳ ಸೋಗಡು, ಸೋಬಗು, ಮಾಧುರ್ಯ, ಪ್ರಯೋಗಗಳು ತುಂಬಾ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಹಿತಕರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಕಸ್ತಾತ್ ಇವುಗಳು ಸಹಾಯಕವೇನಿಸಬಹುದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಬಾನಂದೂರು ಕೆಂಪಯ್ಯ. (2008). ಕನಾಟಕ ದಲಿತ ಜನಪದ ಸಂಗೀತ, ಕಣ್ಣ ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು.
- ರಾಗೋ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳು. (1978.) ತನುಮನ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.
- ಲಿಯೋಟಾಲ್ ಸ್ವಾಯ್. (1978). ಕಲೆ ಎಂದರೇನು? (ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್) ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ಸಿ.ಪಿ (ಅನು.) ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಸುಕನ್ಯಾ ಪ್ರಭಾಕರ್. (2020). ನಿಜಗುಣ ಸಂಗೀತ, ಕನಾಟಕ ಗಾನಕಲಾ ಪರಿಷತ್, ಸಂಪದ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಹಂದ್ರಾಳ ಗವಿಸಿದ್ದಪ್ಪ. (2013). ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾದ ಮತ್ತು ಲಯದ ನಿರ್ವಚನ. ದಲಿತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ, ಹೊಸಪೇಟೆ.
- ಹನುಮಣಿ ನಾಯಕ ದೊರೆ. (2008). ರಾಗ ದೀಪಿಕೆ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.